

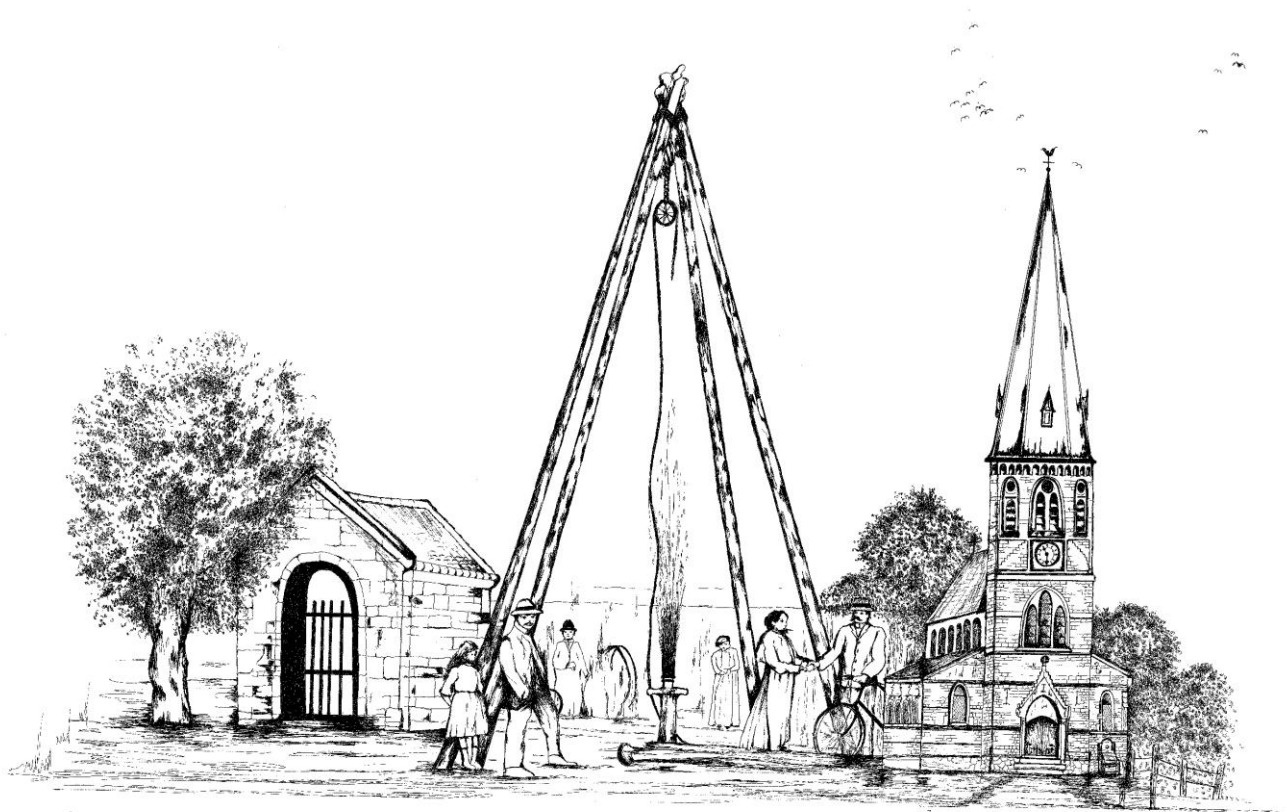
3630 Maasmechelen

België – Belgique

P.B-P.P

P 916776

Heemkring 't oude grimbiaca
Schoolstraat 17 - 3630 Maasmechelen
Tel.nr. 089/ 76 29 68 en 0494-891564

9

't oude grimbiaca

B-3630 MAASMECHELEN

4 - 2015

Verantwoordelijke uitgever: Dubois Carlo, Engelstraat 7, B-3630, Maasmechelen

Inhoudsopgave

- 2 Inhoudsopgave, bestuursleden en voorwoord.
- 3 Schepencollege 24 april 2015
- 5 Het geheime leger van Opgrimbie
6. De tramhalte.
- 7.. De tijden dat de tram aankwam in Opgrimby
8. Lezers schrijven ons. Bijenhouders uit Opgrimbie begin vorige eeuw.
10. Leenen Jozef
17. Uit Het algemeen belang van 1890-1900
21. @jean

Bestuursleden

Voorzitter: Carlo Dubois, Engelstraat 7, Opgrimbie tel.089 –762968

E-mail : ford.rs200@gmail.com

Secretaris: Alojz Rak, Schoolstraat 17, Opgrimbie tel.0494-891564

E-mail : lojzerak@live.be

Penningmeester: Guido Vranken, Zavelbosstraat 18, Eindhout 2430

E-mail : guido.vranken@hotmail.com

Activiteiten 2015 in het Wijkcentrum Hoekstraat 1

Elke eerste maandag van de maand info - avond van 18.00 – 22.00 uur, ingang zijkant Wijkcentrum Hoekstraat 1 Opgrimbie, foto's en documenten scannen we in of fotograferen wij. Tevens kunnen vanaf nu VHS videobanden omgezet worden naar DVD.

Voorwoord

Voor u ligt reeds de negende editie van ons tijdschriftje 't oude grimbiaca. Nadat de extra editie (nr 8) WO2 bevrijding verdeeld werd over ons dorp, werd er een wedren gestart tot het verkrijgen van een extra exemplaar. Bij velen is dit gelukt maar deze editie werd volledig door ons dorp opgeslorpt. Nooit gedacht dat Opgrimbie stond te wachten op deze uitgave die volledig tot stand gekomen is door de privé collectie van de heer Mechels. Opgrimbie heeft in heel zijn bestaansperiode geluk met de getallen 1 en 2. Alles wat in ons dorp afspeelt, is afgeleid van deze 2 cijfers, politiek, muzikaal en ..... Wij zijn blij dat deze privileges altijd ons dorp ten goede komt. Zeker in de periode dat er gewerkt dient te worden. Zodoende dat de lusten die anderen hebben en de lasten die wij hebben voor ons dorpje terug op de Maasmechelse kaart te zetten, toch goed verdeeld worden Anders zou ons dorpje niet voorruit geraken maar eerder achteruit en volledig in het verval geraken, wat nu momenteel op veel plaatsen zichtbaar is.

Voorzitter Carlo Dubois

Schepencollege vervolg.

Gemeente MAASMECHELEN, Provincie LIMBURG, Arrondissement TONGEREN

UITTREKSEL UIT DE NOTULEN VAN HET SCHEPENCOLLEGE

ZITTING VAN : 24 april 2015

AANWEZIG : Lenssen Georges, burgemeester wvd.
Kortleven Ronald, Ramaekers Mieke, Penders Caroline, Imbornone Tanja, Wolk Johan - Schepenen
Ver Berne Erik - Voorzitter OCMW
Bervaes Sabine - Gemeentesecretaris

022 B	Gedenkmuur ea voor knekelput.
-------	-------------------------------

HET COLLEGE :

Gelet op de problematiek om op elke begraafplaats een gedenkmuren te plaatsen voor zowel de graven die bijgezet werden in een knekelput alsook voor de graven die enkel bovengronds geruimd werden;

Gelet dat er geen enkele verplichting is om een gedenkmuur te plaatsen op een knekelput. Aangezien de nabestaanden geen interesse tonen om een graf in concessie te nemen en hierdoor in feite beslist hebben om deze te laten ruimen, heeft het ons inziens geen zin om deze nogmaals extra te benadrukken;

Overwegende dat er buiten de heemkundige kring Grimbiaca, nog maar een tweetal personen erachter gevraagd hebben van 2010 tot heden;

Gelet op de vergroening van de gemeentelijke begraafplaatsen werd er een voorstel mee opgenomen om op de knekelput een grote maaskei te laten plaatsen. Op deze maaskei zouden men aan de kunstacademie vragen om hier dan een tekst te laten uitwerken, in of rond deze maaskei. (zie beraadslaging vergroening begraafplaatsen) Voorbeeld: "hier rusten de overledenen van de geruimde perken"

Gelet op de voorgaande beraadslagingen van het schepencollege;

Beslissing van 26/04/2013 met volgnummer 86957 - ingetrokken:

Het College van Burgemeester en Schepenen gaan niet akkoord gaat dat de heemkundige kring Grimbiaca op eigen kosten een bord willen plaatsen op de begraafplaats van Opgrimbie voor al de geruimde graven, terwijl dit de eerste optie was vanuit de heemkundige kring.

Het College van Burgemeester en Schepenen geeft de dienst Patrimonium en Mobiliteit de opdracht om een praktisch voorstel uit te werken.

Beslissing van 22/11/2013 met volgnummer 89582 - ingetrokken:

Het College van Burgemeester en Schepenen gaat akkoord om op iedere begraafplaats een gedenkmuur te plaatsen met de volgende voorwerpen:

Vlakke plaat van 70 cm breed, 5 cm dikte en aan twee zijden bruikbaar

Voor de belettering werd er gekozen voor aluminium plaatjes met uitgefreesde naam en datums.

Hiervoor dient men een bedrag van ± 32.000,00 euro te voorzien in de gemeentelijke begroting.

De plaatjes zouden dan tegen de prijs van 45,00 euro worden aangeboden.

Beslissing van 19/12/2014 met volgnummer 103530:

Om dit project uit te voeren botsen wij op verschillende probleemstellingen, zoals;

- Gelijkheidsbeginsel: wat met de personen die wel bovengronds geruimd werden en nu niet overgebracht worden naar de knekelput (deze blijven onbekend?)
- We niet alle namen kennen en de schrijfwijze niet altijd gekend is

- Juiste gegevens niet altijd gekend zijn
- Namen vergeten
(niet te vergeten het volledige prijskaartje van 32.000 euro)

Het CBS gaat akkoord dat de heemkundige kringen op eigen kosten een bord mogen plaatsen op de begraafplaatsen voor al de geruimde graven (zowel ruiming in het verleden als ruiming in de toekomst) indien gewenst en in onderlinge afspraak met de gemeente voor de bepalingen van de juiste locatie, grootte ea.

De heemkundige kringen dienen te letten op het gelijkheidsbeginsel. De personen die wel bovengronds geruimd werden maar niet zijn overgebracht naar de knekelput dienen ook vermeld te staan op dit bord. Tevens dient dit jaarlijks aangepast te worden aangezien de ruiming jaarlijks plaatsvinden;

De heemkundige kringen krijgen de volledige medewerking van de gemeentelijke diensten voor hun opzoekingswerken.

Deze beslissing werd kenbaar gemaakt aan alle heemkundige kringen van Maasmechelen.

Gelet op de vergroening van de gemeentelijke begraafplaatsen werd er een voorstel mee opgenomen om op de knekelput een grote maaskei te laten plaatsen. Op deze maaskei zouden men aan de kunstacademie vragen om hier dan een tekst te laten uitwerken in of rond deze maaskei.

BESLUIT :

Artikel 1:

Het College van Burgemeester en Schep en gaat akkoord om bij zijn beslissing genomen op 19/12/2014 te blijven.

Artikel 2:

Het college gaat akkoord om een grote maaskei te laten plaatsen op elke knekelput in Maasmechelen en geeft de kunstacademie de opdracht om hiervoor iets uit te werken.

Artikel 3:

Het college gaat akkoord om de heemkundige kringen lijsten met gegevens ter beschikking te stellen.

Artikel 4:

Het college gaat akkoord om de heemkundige kringen in samenwerking met de dienst cultureel erfgoed een gezamenlijke uniforme wijze mbt een gedenkmuur uit te werken. Deze dient ter goedkeuring te worden voorgelegd aan het schepencollege alvorens tot uitvoering op last & kost van de heemkundige kringen over te laten gaan.

NAMENS HET SCHEPENCOLLEGE,

De secretaris,

Sabine BERVAËS

Voor esneladen / uitbreksel;

De gemachtigde bevoorwaarde,
Suzette Kintner
(Art. 126 van de Nieuwe Gemeentewet)
(Art. 184 van het Gemeente Doornel)

De voorzitter wnd.,

Georges LENSSEN

't Oude grimbiaca is in bezit gekomen van de documenten die handelen over alle oudstrijders van Opgrimbie die in het geheime leger hebben gezeten.

Geheim Leger
PROVINCIE LIMBURG
Schuiloord **REKEM**

Stamnummer *206.874*
Graad :

Naam **VRANKEN**
Voornamen *Franz Louis Jacob*
Plaats en datum van geboorte *Opgrimbie 5-2-25*
Laatste adres *66, Keerstraat Opgrimbie*
Datum van aansluiting *1.12.1941 L.B.C.*
Aangesloten door *JANSSEN, Firmin*
Functie *Soldaat* Eenheid *Sect. REKEM*
Burgerlijke stand *Ongetrouwd*
N° der Eenzelvigheidskaart *1305*
Nationaliteit *Belg (Ouderwijger)*
Graad en stand bij het Leger
(Desgevallend) Plaats, datum en omstandigheden van het overlijden :
Gekwetst (Kwetsuur, datum, omstandigheden)
Politieke gevangene (van ..... tot ..... te .....
Reden der aanhouding :
Dossier verzonden den ..... (N° der lijst *114*)
Oorlogsinvalied
Citatie (A. S. — Zone — Prov.) ..... Datum .....
ACTIVITEIT : zie keerzijde.
ONDERSCHIEDINGEN :
Erkend den *21-8-49* door de Commissie van *Heeselt*
I/54777

VERBROEDERING (Bijdragen)

Jaartal	Nummer	Datum van verzending	Ontvangen som	OPMERKINGEN
1947				
1948				
1949				
1950				
1951				
1952				
1953				
1954				
1955				
1956				
1957				

ACTIVITEIT ALS WEERSTANDER.
Verbinding - hulp aan weerstanders en onderduikers.
Bleef in bestendig contact met de groepering. Vervoegde de refuge en nam deel aan de bevrijdingsactie.

Geheim Leger
PROVINCIE LIMBURG
Schuiloord **REKEM** ✓

Stamnummer *206.873*
Graad :

Naam **ENGELEN**
Voornamen *Faust*
Plaats en datum van geboorte *Opgrimbie 10-12-1894*
Laatste adres *Opgrimbie, Verkeersstraat 48*
Datum van aansluiting *1-2-1941*
Aangesloten door *1-2-1941 Wampers Faub. 206.888*
Functie *Gasparoverste* Eenheid
Burgerlijke stand *Getrouwd: Petrus Maria*
N° der Eenzelvigheidskaart *493*
Nationaliteit *Belg* *Gasparoverste van*
Graad en stand bij het Leger *Soldaat*
(Desgevallend) Plaats, datum en omstandigheden van het overlijden :
Gekwetst (Kwetsuur, datum, omstandigheden)
Politieke gevangene (van *12-7-42* tot *14-2-42* te *Heeselt* *(veroordeeld tot 6 weken gevang)*
Reden der aanhouding : *activiteit*
Dossier verzonden den ..... (N° der lijst *78*)
Oorlogsinvalied
Citatie (A. S. — Zone — Prov.) ..... Datum .....
ACTIVITEIT : zie keerzijde.
ONDERSCHIEDINGEN :
Oorlogskruis met Faub -
Erkend den *29-7-49* door de Commissie van *Heeselt*
II/52121

VERBROEDERING (Bijdragen)

Jaartal	Nummer	Datum van verzending	Ontvangen som	OPMERKINGEN
1947				
1948				
1949				
1950				
1951				
1952				
1953				
1954				
1955				
1956				
1957				

ACTIVITEIT ALS WEERSTANDER.
Valste E.K. aan onderduikers + sliepeniers onderdak aan opal. sliepenier - Parachutage - Nummer 206873 te Opgrimbie - onderduiker - aangehouden - Bleef in bestendig contact met de groepering. Vervoegde de refuge en nam deel aan de bevrijdingsactie.

Via internet komt men aan een mooi verhaal.

4 Juli 2014 werd een kaart gekocht via internet een originele kaart over café de tramhalte. Deze kaart werd verstuurd 24 juillet, 5-6-1909 afgestempeld in Reckheim en Leuth gericht aan Mijnheer A. Ramakers Loix Eysden Leuth geschreven door een dame Leontien.

“Met deze laat ik u weten dat ik aanstaande zondag niet naar Eysden kan komen, daar wij belet zijn, indien gij het goed vindt zullen wij wel zondag acht dagen komen. Beste groeten van ons allen aan u, Clementine en aan de gansche familie getekend Leontien”.

Bij navraag bij Luc Crijns bleek dit gericht te zijn aan de oude burgemeester van Eysden. Het bleek de vader van een tante van Luc Crijns te zijn. Tante Yvonne Ramakers, dochter van de oude burgemeester Anton Ramakers van Eysden. Anton Ramakers woonde in die periode in de villa die momenteel afgebroken is en vervangen door nieuwe appartementen. Villa gelegen aan het ronde punt, liggende aan de Langstraat. De familie van Luc zijn moeder. Luc Crijns was 12 jaar toen zijn familie in 1958 een nieuw huis had gebouwd aan “de kluit”. Met volgende verhaal. Het klokske was aan de overkant bij de familie Voortmans. Die dit klokske deed loeien om aan de boeren te laten weten dat het 12 uur was. Tante Maria “De remise, café” en kolen (briketten) werden daar verkocht. De tramhalte was gelegen op de grond gelegen van deze familie.

RAMAKERS, Antoon, geboren op 24-07-1880 te Eysden, overleden op 15-07-1960 te Eysden op 79-jarige leeftijd, begraven op 20-07-1960 te Eysden, weduwnaar van Loix Clementine.

LOIX, Clementine Anna Helena, geboren op 31-10-1870 te Mopertingen, overleden op 01-05-1951 te Eysden op 80-jarige leeftijd, begraven op 05-05-1951 te Eysden, echtgenote van Ramakers Antoon.

De tijden dat de tram aankwam in Opgrimby

MAASEYCK-LANAECEN-MAASTRICHT								
Maeseyck		4.55	6.45	8.25	12.01	1.40	4.27	6.36
Eelen		5.05	6.55	8.34	12.07	1.48	4.36	6.44
Rothem		5.11	7.01	8.39	12.16	1.54	4.42	6.49
Dilsen		5.17	7.07	8.44	12.23	2.00	4.48	6.54
Lanklaer-Stockheim		5.22	7.15	8.49	12.30	2.05	4.53	6.59
Meeswyck		5.29	7.20	8.54	12.35	2.09	4.57	7.04
Leuth		5.34	7.25	8.59	12.43	2.14	5.01	7.09
Eysden-Vucht		5.38	7.30	9.04	12.47	2.20	5.06	7.13
Id. kolenbekken		5.40	7.33	9.06	12.51	2.23	5.09	7.16
Mechelen-aan-Maas		5.45	7.38	9.12	1.00	2.29	5.13	7.22
Opgrimby		5.50	7.47	9.19	1.03	2.37	5.22	7.30
Reckheim Daelw.		5.56	7.52	9.24	1.10	2.45	5.27	7.35
Id. Bovenw.		6.00	7.55	9.27	1.15	2.49	5.30	7.37
Neerhaeren		6.05	8.00	9.32	1.19	2.53	5.34	7.41
Tournebride stelpl. A.		6.11	8.05	9.37	1.24	2.58	5.39	7.44
Idem v.	4.48	6.14	8.07	9.42	1.28	3.01	5.42	7.44
Lanaeken Belg. tol	4.51	6.17	8.10	9.47	1.32	3.06	5.46	7.47
Idem Ned. tol	5.13	6.43	8.35	10.13	1.57	3.31	6.11	8.10
Caberg	5.19	6.49	8.41	10.19	2.03	3.37	6.17	8.16
Maastricht Bruss.weg	5.25	6.55	8.48	10.25	2.09	3.42	6.22	8.21
Id. Tong. poort	5.28	6.57		10.27	2.16	3.44	6.25	
Id. Maasbrug		7.04		10.35	2.23	3.50	6.30	
MAASTRICHT-MAESEYCK								
Maastricht Maasb.				2.09	4.26	6.13	8.40	
Id. Tong. poort	8.14	10.55		2.17	4.33	6.49	8.47	10.16
Id. Bruss. weg	8.14	11.00		2.22	4.35	6.50	8.50	10.18
Caberg	8.19	11.06		2.28	4.40	6.56	8.56	10.23
Ned. Tol	8.24	11.11		2.34	4.45	7.02	9.02	10.29
Belg. Tol	8.10	10.56		2.21	4.30	6.47	8.48	10.13
Lanaeken stelplaats A.	8.14	11.00		2.25	4.34	6.51	8.52	10.17
Idem v.	5.15	8.31	11.05	2.30	4.35	6.55	9.00	
Neerhaeren	5.18	8.35	11.09	2.36	4.42	7.00	9.04	
Reckheim Bovenw.	5.21	8.39	11.13	2.42	4.50	7.04	9.07	
Id. Daalw.	5.25	8.46	11.18	2.45	4.55	7.07	9.09	
Opgrimby	5.31	8.52	11.22	2.50	5.00	7.12	9.13	
Mechelen-aan-Maas	5.45	9.07	11.28	3.02	5.06	7.20	9.20	
Eysden kolenbekken	5.50	9.06	11.31	3.06	5.12	7.25	9.24	
Id. Vucht	5.54	9.08	11.34	3.08	5.17	7.28	9.26	
Leuth	5.59	9.14	11.38	3.13	5.23	7.33	9.31	
Meeswyck	6.03	9.25	11.42	3.18	5.29	7.38	9.36	
Lanklaer-Stockheim	6.09	9.31	11.47	3.23	5.35	7.43	9.41	
Dilsen	6.14	9.36	11.52	3.29	5.42	7.48	9.46	
Rothem	6.20	9.41	11.58	3.34	5.49	7.53	9.51	
Eelen	6.26	9.46	12.07	3.40	5.56	7.58	9.56	
Maeseyck	6.37	9.56	12.14	3.48	6.08	8.06	10.04	

Zaterdag. en daags voor feestd.

Lezers schrijven ons

Bijenhouders uit Opgrimbie begin vorige eeuw.

Lang geleden toen heide in Opgrimbie (de heikant) nog begon juist achter de Oude Baan, telde we in ons dorp verschillende imkers of zoals we het vroeger noemde bijenhouders. Om een lijst op te maken over deze bijenhouders is moeilijk, er moesten maar eens enkele vergeten worden. Een ding staat vast: meester Leon Wampers en zijn vader waren de bezielers in ons dorp.

In die tijd, juist na wereldoorlog 2, stond aan vele boerderijen wel een bijenhal met vooral bijenkorven gevlochten uit stro en hier en daar waren er al enkelen die houten bijenkasten hadden. Het verschil hiertussen is dat men in een kast kan kijken wat bij een korf praktisch onmogelijk is. In de zwermperiode (einde mei begin juni) werden er dan ook heel wat zwermen geschept doordat de koningin vertrok uit het volk om plaats te maken voor een nieuwe en jongere dame. Zij nam soms wel meer als de helft van de kolonie aan bijen mee. Ik kan me nog goed herinneren dat op de toenmalige Bosstraat, waar nu dokter Segers woont, een grote weide was beplant met canadabomen waar in een van deze bomen een dikke zwerm hing.

Met een ladder trachtte iemand uit de buurt deze zwerm in een korf te scheppen maar liet deze van wel op 10 meter naar beneden vallen. Al de bijen vlogen kwaad in het rond en de kijklustigen stoven als vissen uit elkaar. Ik zie ze nog lopen op hun klompen, sommigen sprongen in de Kikbeek onder een brug om niet gestoken te worden.

In de maand augustus als de heide in bloei stond trok men met kar en paard vol geladen met bijenkorven naar de heide richting Heiwijk.

De toenmalige weg (nu de weg naar Zutendaal) was een smalle bosweg uit kiezel, vol gaten en karsporen. Had de bijenhouder toch niet de pech dat een korf van de kar viel en open barstte, het paard werd gestoken, sloeg op de vlucht en al de korven lagen op de grond verspreid over wel 500 meter. Ge moet niet vragen wat daar te zien was. Het heeft enkele dagen geduurd voordat de bijen hun korf hadden terug gevonden die in allerhaast langs de weg in de bosrand werden neergezet. Alles is goed gekomen laat ons hopen dat de bijtjes den imker veel heidehoning hebben bezorgd. Hij had dit met al die tegenslag dik verdiend.

Roger Warson

Hendrikx Mathieu, woonde naast de zaal St. Kristoffel. Bierhandelaar.

LEENEN Jozef

(Opgrimbie 18-05-1891 – Sint-Truiden 29-07-1976)

Het is nu al meer dan twee jaar geleden dat mijn vriend Jef Leenen is overleden. Hij was geboren en is gestorven in Limburg, maar na zijn collegejaren heeft hij zijn gehele leven – op een paar jaren na tijdens de eerste wereldoorlog en een paar weken vóór zijn overlijden – buiten Limburg doorgebracht. Desondanks is hij steeds in hart en nieren een Limburger gebleven, gehecht aan zijn geboortegrond, zoals trouwens zijn belangrijkste wetenschappelijke geschriften over Limburgse taalproblemen bewijzen.

Hoewel ik Jef Leenen gedurende bijna een halve eeuw heb gekend, duizenden uren met hem heb gesleten en wij zovele jaren goed bevriend zijn geweest, geloof ik niet dat ik erin geslaagd ben zijn gemoed te doorgronden. Hij was niet alleen een verstokte vrijgezel, maar ook een doorgewinterde eenzaat, die bij hoge uitzondering iets van zijn gevoelens prijs gaf. Het is in Amsterdam, in het café van Hotel Polen, in de Kalverstraat, waar wij geregeld 's avonds, na de vergaderingen van de Nederlandse Woordenlijstcommissie, een laatste borrel dronken, dat hij mij een en ander over zijn jongemannenjaren vertelde. Hij was de enige die mij daarover iets kon meedelen, want zijn vroegere studiegenoten en zijn collega's van voor 1928 waren mij onbekend. Ook zijn enige zuster, Alice, kon mij niet helpen, want zij was elf jaar jonger en nog een kind toen hij zijn geboortedorp verliet. Zij was daarenboven steeds in Limburg blijven wonen.

Jef Leenen werd geboren in dat eenvoudig, landelijk Maaslands dorpje Opgrimbie, op de grens van klei- en zandstreek, dat bij de eeuwwisseling, naar zijn eigen zeggen, zowat zeshonderdvijftig inwoners telde. Zijn vader, August Leenen, die op 28 augustus 1864 in Sint-Truiden was geboren, was zich daar als twintigjarig onderwijzer komen vestigen. Zijn moeder, Augustine Vankan, op 31 oktober 1866 geboren, was een Maaslandse uit Rekem. Zijn grootvader van vaderszijde, Jozef Leenen, was drukker-uitgever te Sint-Truiden en stichtte er het weekblad De Tram. Jef Leenen vertelde mij eens dat hij ook het Verzameld werk van Pastoor Creten had uitgegeven. Dat dit veel zou hebben bijgedragen tot de roem van deze Limburgse(?) poëet zou ik durven betwijfelen, want ik heb zijn naam nergens kunnen ontdekken.

Jef ging eerst naar school bij zijn vader te Opgrimbie en vandaar, in 1903, naar het Sint-Jozefcollege te Hasselt, waar hij in 1909 zijn eindexamen oude humaniora en de gouden medaille behaalde. Jef Leenen liet zich in dat zelfde jaar aan de Leuvense Alma Mater inschrijven om er in de letteren en wijsbegeerte, sectie E: Germaanse filologie te studeren. Deze afdeling Germaanse filologie werd pas aan de Rijksuniversiteiten Gent en Luik in 1890 opgericht. In Leuven geschiedde dat drie jaar later. Tot de eerste ploeg professoren behoorden Philémon Colinet, C.F.P. Lecoutere en Willy Bang Kaup. In 1898 kwamen dr. Louis Scharpé een oud-student van Gent, in 1904 E.H. Jozef de Cock en in 1910 E.H. dr. Henry de Vocht deze kern aanvullen.

In 1913, een jaar dus voor de eerste wereldoorlog, verwierf Jef Leenen er de doctorstitel met een proefschrift over Dialecten in Belgisch Limburg. Een paar maanden later stond hij voor de klas. Ik heb dikwijls met Jef Leenen over het Antwerps Atheneum van gedachten gewisseld omdat wij beiden daar onze leraarsloopbaan waren begonnen. Hij heeft mij ook verteld dat hij tijdens de oorlog 1914-1918 te Tongeren en te Hasselt leraar was geweest, waar van Luik in die jaren heeft hij nooit gerept. Hij staat nochtans vermeld als leraar Duits te Luik vanaf 1 december 1914 in het Administratief jaarboek van het middelbaar onderwijs 1928. Of is dat een vergissing? Zo vernam ik ook zeer toevallig, enkele maanden na zijn overlijden, van een Tongerse vriend, dat hij in 1918, bij de bevrijding van ons grondgebied, moeilijkheden had gehad met het Belgisch gerecht wegens zogenaamd activisme. Waarom heeft hij dat voor een vriend verzwegen? Daar was toch geen schande aan. De franskiljons van toen schoren ook reeds alle vlaamsgezinden over één kam: passivisten en activisten.

Groepsfoto van meisjes 1931 Opgrimby

Klasfoto 1920 Opgrimby

Na de oorlog werd hij weer in Wallonië aangesteld, eerst te Namen, dan te Charleroi en daarna te Luik. Vandaar kwam hij einde 1928, begin 1929 (?) naar het Gentse Atheneum, waar ik hem leerde kennen. Er heerste toen onder de Vlaamse leraars van dat Atheneum, dat heel wat jongere krachten telde, een uitstekende geest van verstandhouding. Allen waren vlaamsgezind en kwamen er voor uit. Zij keken met belangstelling en sympathie uit naar die nieuwe collega, die zij als een slachtoffer van de onverdraagzaamheid op taalgebied beschouwden. Jozef Leenen en zijn collega Camille Digneffe, insgelijks een Limburgse germanist, die een oud-strijder was en te Luik had gestudeerd, hadden het aangedurfd bij de begrafenis van een hunner leerlingen van het Koninklijk Atheneum te Luik een in het Nederlands gesteld naamkaartje in de schaal te leggen. Enkele Waalse collega's

beschouwden dat als een verregaande onbeschaamdheid en verwekten heel wat herrie in de school. Het ging zelfs zo ver dat de minister van Openbaar Onderwijs het raadzaam vond de twee Limburgers naar twee ten minste even belangrijke Vlaamse athenea te verplaatsen: Camille Digneffe naar Antwerpen, Jozef Leenen naar Gent.

Het scheen dat Gent, het stoere Gent, hem vrij onverschillig was en dat ook is gebleven, zoals alle andere steden waar ik met hem ooit vertoefde. Ook het platteland trok hem niet aan. De omstreken van Gent, de schildersdorpjes aan de Leie waren hem onbekend. Hij was een echt boekengeleerde met vaste gewoonten. Als hij niet op school was of op zijn kamer, kon men hem steeds in hetzelfde café aantreffen, waar hij na de maaltijden, bij het gebruiken van een kopje koffie, rustig zat te lezen en niets hem kon storen.

Op het atheneum echter heeft de kalme, rustige Leenen een gunstige invloed uitgeoefend wat de taal betreft, want hij had een grote belangstelling voor het correcte taalgebruik en hij behoorde toen tot de weinigen in Vlaanderen die een sierlijke taal spraken en schreven. Ook voor de spelling van het Nederlands had hij veel interesse; hij was eerste secretaris van de Zuidnederlandse Vereniging tot Vereenvoudiging van onze Spelling tot 1954, het jaar waarin de Woordenlijst van de Nederlandse taal verscheen en de Vereniging werd ontbonden.

Na mijn aanstelling tot assistent aan de universiteit te Gent op 30 maart 1931, bleef ik enkele oud-collega's en vrienden, waaronder Jef Leenen en ons beider vriend, Rik Elias, die alle twee naast elkaar in de Wolfsteeg woonden, geregeld ontmoeten. Er schiet mij nu een voorval te binnen, dat gelukkig voor ons drieën goed is afgelopen, maar kenschetsend is voor de toen heersende mentaliteit in het Vlaamse land. Wij waren begin oktober 1930 naar de opening van de zolang verbeide vernederlandste universiteit te Gent gegaan. Toen de nieuwe rector, A. Vermeylen, zijn rede had geëindigd, speelde een vrij zwak kamerorkest de nationale hymne, die onmiddellijk overdonderd werd door een daverende Vlaamse Leeuw, gezongen door de meeste, staande aanwezigen, tot verbazing en misnoegen van de civiele en militaire autoriteiten. Toen de plechtigheid ten einde was, gingen wij met z'n drieën nog naar een stille herberg om daar nog wat over deze gebeurtenis van gedachten te wisselen. Onderweg ging ons een spontaan geïmproviseerde stoet voorbij. Een paar dagen later werden wij elk afzonderlijk bij de studieprefect geroepen en beschuldigd van een antivaderlandse houding door in een stoet te hebben meegelopen waarin anti- Belgische liedjes werden gezongen en dito slogans werden geroepen. Hoewel wij hem alle drie verzekerden dat wij niet in die stoet meegelopen hadden en dat wij van dat zingen en roepen niets afwisten, vroeg hij aan de minister ons een blaam op te leggen. De minister was gelukkig een wijs man en zond hem onverrichter zake heen. Dat voorvalletje heeft echter onze vriendschap hechter gemaakt.

Jef Leenen was vóór 1930 – behalve een kort verblijf in Alkmaar, bij een oom, die daar, meen ik mij te herinneren, bij het spoor werkzaam was en met wiens dochter hij bijna verloofd was geraakt – nooit in het buitenland geweest. Dat jaar was echter een keerpunt in zijn levenswijze. Ik had met een paar oud-collega's classici en vroegere studiegenoten afgesproken om met hen naar Athene te gaan, waar een broer van een van hen in het huwelijk zou treden.

Gemengde groepsfoto van meisjes 1930 Opgrimby

Op bijgaande foto ziet u de jongedames en -heren uit de kleuterklas van E. Zuster Hubertine in 1930. **Van links naar rechts en van boven naar onder :** 1ste rij : Gilaumine Janssen, Gilaumine Biesmans, Alice Engelen, Micheline Claesen, Eliza Janssen, Rozalie Vanderhallen, Anna Thijs, Annie Bollen, † Marie Warson. 2de rij : Antoinette Houtekiet, Alice Vrancken, Tilly Crijns, Eliza Gorissen, Maria Wampers, Jeanne Welkenhuizen, Anna Backus. 3de rij : Mimie Houtekiet, † Emiel Warson, Mia Crijns, Jozefina Gorissen, Agnes Beerden, Josée Wampers, Jeanne Vankan, † Maria Meijers, Catharin Vanderhallen. 4de rij : Jan Beuls, Albert Warson, Jozef Olefs, † Hubert Hamaekers, † Frans Vrancken, † Jozef Pereboom, Jan Hendrix.

Deze foto werd ons bezorgd door Mevrouw Eliza Zengers-Gorissen, Hoekstraat 13, Opgrimby-Maasmechelen.

Groepsfoto van meisjes 1925 Opgrimby

OPGRIMBIE

Uit de Oude Doos

Op de redactie ontvingen we een oude foto met als opschrift "Op-Grimby 1925". Merkwaardig toch dat zolang na datum de namen van alle "meisjes" bekend zijn.

Bovenste rij: 1. Josée Dexters, 2. Maria Biesmans, 3. Caroline Bollen, 4. Wilhelmina Mechels, 5. Trees Liecops,

6. Alphonsine Bauche, 7. Fina Vanderhallen, 8. Lea Gorissen, 9. Trien Meyers, 10. Albertina Claessen; 11. Anna Vossen.

Middensterij: 12. Maria Janssen, 13. Pauline Bollen, 14. Marie Lenssen, 15. Corrie Vanderhallen, 16. Dora Gorissen, 17. Eugenie Biesmans, 18. Trien

Vanderhallen; 19. Philomene Zengers, 20. Maria Crijns, 21. Maria Welkenhuizen.

Beneden: 22. Albertine Dexters; 23. Maria Lenssen, 24. Albertine Lenssen, 25. Katrien Zengers, 26. Ubertine Machon; 27. Lieske Vleugels. Juffrouw: Mathilde Houben.

De reis was al tot in de puntjes geregeld toen ik onverwachts verstek moest laten gaan. Ik vertelde dat aan Jef, die mij tot mijn grote verbazing vroeg of hij mijn plaats niet kon innemen. Zo vertrokken zij met z'n drieën naar Hellas. Hoe de onbereisde en tot dan toe reisschuwe Leenen het in zijn hoofd had gekregen die verre reis – want het was toen nog een verre tocht – te ondernemen, is mij nu nog een raadsel. Toen ik enkele weken later aan een van zijn reisgezellen vroeg hoe het was afgelopen, vernam ik dat Jef Leenen hen op de terugreis in Pompeji had verlaten om nog wat in Italië te blijven rondhangen. Het volgende jaar ging hij naar Engeland, weer samen met een paar vrienden. Van toen af schijnt het trekken hem te pakken hebben gekregen. Hij bezocht daarna, alleen, Denemarken en Zweden, Spanje en weer Italië. Uit een anekdote waarmee hij in het Bijblad van de Leuvense Bijdragen van 1938 een boekbespreking inleidt, vernam ik dat hij ook Wenen en het Kunsthistorisch Museum had bezocht.

Leenen heeft na de tweede wereldoorlog ook Portugal een bezoek gebracht en is geregeld naar Spanje en Italië gegaan, na zijn pensionering zelfs meer dan eens per jaar. Hij zinspeelde daar terloops wel eens op, maar wat hij er gezien had, liet hij niet los. Over de steden waar hij vertoefd had en de musea, die hij toch zal bezocht hebben, heeft hij mij nooit iets verteld. Ook over literatuur hebben wij haast nooit gesproken, hoewel hij zeer veel Nederlandse belletrie las, vooral uit de vorige eeuw.

Jef Leenen was nooit lang in dezelfde stad gebleven, maar in Gent hield hij het tien jaar uit (WVC :1929-1939 ?). Vandaar vertrok hij naar de hoofdstad om er in het Vlaamse Atheneum van de Eikstraat de Brabantse jeugd te onderwijzen, want de meeste leerlingen waren jongens uit Vlaams-Brabant. Brussel is hem een veilige haven geworden, die hij slechts heeft verlaten om in de geboortestad van zijn vader en grootvader te gaan sterven. Geen twee jaar na zijn vertrek uit Gent kwam ik mij ook te Brussel vestigen en wij hebben elkaar sindsdien geregeld en veelvuldig ontmoet.

Jef Leenen behoorde, als dialectoloog, tot de kern van de Commissie voor Toponymie en Dialectologie, die in 1926 door minister Camille Huysmans was ingesteld. Wanneer hij precies werd benoemd staat nergens geboekt, maar in de Handelingen van de Commissie uit 1928 wordt hij reeds vermeld als corresponderend lid, wonende te Luik.

Toen in 1946 het hoofdbestuur van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde een Zuidnederlandse afdeling oprichtte, waarvan Herman Teirlinck voorzitter werd en ik secretaris, verzocht het ons voorstellen te doen om het aantal Zuidnederlandse leden uit te breiden. Zuid-Nederland telde toen veertig leden. Wij stelden eenenveertig nieuwe voor, die allen werden aanvaard. Leenen behoorde tot die groep.¹

In 1949 verscheen de eerste aflevering van Taal en Tongval. Tijdschrift voor de Studie van de Nederlandse Volks- en Streektaalen. De redactie bestond uit drie Nederlanders en vier Vlamingen: een Westvlaming, een Oostvlaming, een Brabander en een Limburger, Jef Leenen. Hij is lid van de redactie gebleven tot 1975.

Op 14 juni 1914 kwam de Vereniging voor Beschaafde Nederlandsche Uitspraak te Antwerpen definitief tot stand. Jef Leenen was toen juist afgestudeerd en in de Handelingen van de Vereniging (1:3, 15 juli 1914) staat hij onder de leden vermeld als dr. J. Leenen (Opgrimby). Twee weken later brak de oorlog uit en toen de wapenstilstand werd gesloten, verdween de vereniging om politieke redenen. Pas in 1932 zag een nieuwe vereniging het licht, weer te Antwerpen, en met plaatselijke afdelingen, onder meer te Gent. Jef Leenen was lid van die afdeling. Of Leenen te Brussel lid is gebleven heb ik hem nooit gevraagd, maar ik vermoed van niet. Na de bevrijding werd zij opgedoekt, nogmaals om politieke redenen.

In 1947, korte tijd dus nadat het Vermeylenfonds was opgericht, legde zijn voorzitter, Achilles Mussche, de twaalfde juli, op een studievergadering – waarop vertegenwoordigers van het Davidsfonds en van het Willemsfonds aanwezig waren – de basis van een nieuw lichaam, dat buiten alle politieke of filosofische bedoelingen in het Vlaamse land het spreken van de algemene omgangstaal zou bevorderen.

Op 13 maart 1948 werd te Brussel het bestuur van de nieuwe organisatie, de derde van haar soort, onder de naam Vereniging voor Beschaafde Omgangstaal samengesteld,

1De Naamlijst der leden van de Maatschappij, afgesloten op 1 juni 1950, vermeldt veertig Belgische leden van voor 1947, eenenveertig voor 1947 en tweeëntwintig in 1949. Naast de naam van kan. dr. R. Lemaire, uit Leuven staat geen jaartal. In mijn levensbericht van Gaston Marcel Vande Veegaete in het Jaarboek 1970-1971 heb ik op p. 171 achtendertig Belgische leden van voor 1947 en zevenendertig in 1947 vermeld. Dat moet dus een vergissing zijn.

met Jozef Leenen als ondervoorzitter. Op 1 maart 1951 verscheen het eerste nummer van haar tijdschrift Nu Nog, waarvan Leenen redactielid is gebleven tot aan zijn dood. De redactie heeft vijftwintig jaar bij mij thuis te Bosvoorde vergaderd. De vergaderingen begonnen te acht uur's avonds en duurden tot na middernacht. Een ander redactielid bracht hem dan altijd met zijn auto naar huis, maar zij reden daarom niet altoos recht naar huis, want Jef was niet enkel een plakpleister, hij was ook een nachtraaf, zij het dan in de niet-ongunstige Zuidnederlandse betekenis. De laatste pint was steeds de stille getuige van een gesprek over taalproblemen.

In 1950 werd Jef Leenen lid van de Woordenlijstcommissie, ter vervanging van professor René Verdeyen, die einde oktober 1949 onverwachts overleden was. Dat was een welverdiende erkenning van zijn verdiensten op het gebied van de spelling. Einde 1965 werden wij beiden, na het overlijden van dr. H. de Vos, voorzitter en van dr. J. Verschueren s.j., lid, tegelijkertijd benoemd in de Belgische Bastaardwoordencommissie. Dat was weer een gelegenheid te meer om vele uren met elkaar door te brengen.

Toen in 1954, na de publikatie van de Woordenlijst, de gemengde Nederlands-Belgische Woordenlijstcommissie haar werkzaamheden had stopgezet, begon de Nederlandse Commissie met de spellingsaanpassing van de Nederlandse aardrijkskundige land- en waternamen. Ik heb met Jef Leenen die vele vergaderingen bijgewoond: hij kwam daar als Belgisch adviseur. Die vergaderingen hadden steeds plaats in Amsterdam en begonnen 's maandags om tien uur. Wij hebben nooit samen de heenreis ondernomen en als ik 's zondagsavonds in ons hotel aankwam, zat Jef al op mij te wachten om te gaan eten, niet in het hotel waar wij logeerden en waar de keuken nochtans goed was, maar steeds in hetzelfde restaurant, waar hij ook steeds hetzelfde menu gebruikte. Na ons maal liepen wij nog een paar grachten om en belandden dan geregeld in hetzelfde café, waar wij bleven zitten tot het sluitingsuur.

Professor Jan Goossens heeft in Taal en Tongval (jaargang 17, p.97-101) een zeer lovend In memoriam over zijn streekgenoot geschreven, waarin hij zijn wetenschappelijke verdiensten zeer goed belicht. Hij zegt om te besluiten: 'Voor mijn gevoel heeft Leenen in internationale dialectologische kringen niet de bekendheid genoten waar hij op grond van zijn scherp intellect, zijn gave tot synthese, de belangrijkheid van een aantal door hem behandelde onderwerpen en de kwaliteit van die behandeling recht op had. Dit lag wel gedeeltelijk aan de rustige en weinig ambitieuze natuur van deze geleerde, die nochtans wist wat hij kon en ook het debat niet schuwde. Vermoedelijk speelt ook de taal een rol waarin hij al zijn studies op één na heeft gepubliceerd.' Dat laatste zal wel juist zijn, maar waarom heeft Leenen niet meer in een internationale taal, in casu in het Duits, gepubliceerd? Men kan zich nu ook afvragen waarom hij wel naar de Vlaamse filologencongressen ging, en, voor zover ik weet, niet naar de Nederlandse, waarom hij, die slechts belangstelling scheen te hebben voor taalproblemen, nooit een internationaal taalcongres heeft bijgewoond, zelfs niet het Derde Internationaal Congres voor Fonetische Wetenschappen, dat in 1938 toch te Gent plaatshad.

Goossens schrijft dat hij het debat niet schuwde. Ik zou zelfs zeggen dat hij het zocht en er zich in vermeide. Een eenmaal ingenomen standpunt liet hij nooit los en hij verdedigde het tot het bittere eind. Dat blijkt duidelijk uit zijn bibliografie. Hij was echter een hoffelijk polemist, die noch met de pen noch met het woord de grenzen der wellevendheid heeft overschreden.

Hij was een gezonde, kloeke en taaie man, die in zijn blazoen als leuze de woorden van Bruun aan Reynaert had mogen schrijven: 'Mate es tallen spele goet'. Jef Leenen heeft zeer lang, zelfs tot kort voor zijn overlijden, er veel jonger uitgezien dan hij was. Wel was hij trager in denken en spreken geworden, maar tot aan zijn dood is hij helder van geest gebleven. De dood heeft hem verrast terwijl hij van uit zijn ziekbed met zijn zuster sprak. Kan iemand zich een mooier dood wensen? Zijn zuster, een paar bloedverwanten en enkele vrienden hebben hem op 2 augustus 1976 in alle eenvoud te Sint-Truiden ten grave gedragen.

HET ALGEMEEN BELANG

DER PROVINCIE LIMBURG

FRISJ
Eenmaal per week . . . . . fr. 2,50
Tweemaal per week . . . . . fr. 5,--
VOOROP BETAALBAAR.

BURELEN: (TONGEREN, Maastrichterstraat, 8.
(BILSEN, Grootte Markt.

Aankondigingen 15 centiem den drukregel.
Reklamen en vormtieten 1 fr. den regel.
Herhaalde handelsaankondigingen volgens akkoord

UITSLAG

van den laatsten wedstrijd der lagere scholen in Limburg, met aanduiding van de verhouding 0/0 tusschen het getal der certificaten en de mannelijke schoolbevolking.

A. — Gemeentescholen, per school-kanton.

Beeringen, 3,62 0/0; Hasselt, 3,53 0/0
Maaseyck, 3,27 0/0; Tongeren, 3,10 0/0.

B. — Aangenomen en gesubsidieerde scholen, id.

Beeringen, 2,17 0/0; Hasselt, 3,27 0/0
Maaseyck, 6,45 0/0; Tongeren, 2,50 0/0.

C. — Vrije scholen, id.

Hasselt, 5,75 0/0.

Rangschikking der scholen, (A en B te zamen) naar orde van verdienste.

Maaseyck, 5,07 0/0; Hasselt, 3,42 0/0
Tongeren, 2,88 0/0; Beeringen, 2,47 0/0

Uit deze tabel ziet men, dat de katholieke scholen van het ressort Maaseyck de kroon spannen over al de scholen der provincie.

Rangschikking der scholen van het ressort Maaseyck naar orde van verdienste, met aanduiding van het getal bekomen diploma's.

Gemeentescholen. — Maaseyck (Al-deneuyck), 4; Molen-Beersel, 6; Niel-bij-Asch, 2; Eelen (Wieërs) 3; Lank-laar, 4; Leuth, 3; Eysden, 3; Op-Grimby, 2; Gellick, 2; Rothem, 3; Mechelen a/M, 2; Bree, 1; Vucht, 1; Boorsheim (Cothem) 1; Munsterbilsen 1; Maaseyck (centrum), 0; Ophoven (centrum), 0;

OPGRIMBY.

Donderdag is het huis van den bosch-wachter van Heywyck, de prooi der vlammen geworden. Het vee en de meeste meubels werden gered; de oogst is verbrand. Alles was verzekerd. De oorzaak der ramp is niet gekend.

Kantoor van den Notaris THYS
te Neer-Haeren.

VERKOOP van HOUT.

De notaris THYS te Neer-Haeren, zal op Woensdag 15 Februari 1893, 's morgens ten 10 ure juist, op verzoek van de heeren A. BENOIT en G. DAL-LEMAGNE, in hunne bosschen te Hey-wick, gemeente Opgrimby, openbaar-lijk verkoopen:

1° 40 koopen dennen, dienstig voor tremen en kepers.

2° 140 koopen dito, dienstig voor pa-len, hopstaken, zwaar lathout en boon-geerden.

3° 130 koopen zeer zwaar brandhou t

4° 10,000 dennen schansen.

Vergadering bij den boschwachter Hoffbauer te voormeld Heywick.

Op crediet mits bekende borg.

OPGRIMBY.

Nieuwjaarsdag had op de Kleine Hoeve eene vechtpartij plaats tusschen jongelingen van Opgrimby en der Hoe-ve. Brasseur van Opgrimby, ontving zulk een hevigen slag dat hij in een kiezeldul buiten kennis meer stortte.

Militie-Loting van 1898.

Dinsdag 8 Februari.

KANTON RECKHEIM.

Langste nummer, 58; hoogste, 171.

Boorsheim, 13. — Beckers H. 61; Bocken H. 59; Couvert L. 124; Detrou M. 71; Dewitte T. 144; Ryckelberg J. 137; Hoogwaerts H. 151; Houben M. 130; Houben J. 85; Melotte N. 126; Pasy J. 88; Penders T. 93; Penders Th. 142.

Eysden, 9. — Dexters F. 127; Dirks J. 165; Gorissen C. 102; Janssen M. 147; Jeurissen M. 80; Niessen A. 161; Simons M. 158; Sommie-sen C. 63; Wijnshof H. 120.

Lanklaer, 3. — Goffinet E. 131; Pasquay A. 78; Pisters J. 70.

Leuth, 5. — Brabant M. 163; Buschgens L. 123; Dedroog Th. 87; Derhaeg W. 64; Simons T. 96.

Mechelen a/M, 19. — Aelberts H. 118; Beugels F. 90; De Gelissen H. 106; Doonders H. 132; Duque H. 109; Hamers L. 150; Hendricks H. 76; Lambrechts H. 148; Lina C. 164; Moonis-sen J. 105; Paulissen N. 110; Ramaekers H. 75; Ramaekers J. 91; Ramaekers W. 65; Ramae-kers L. 136; Saldes H. 101; Versteegen H. 88; Vossen H. 116; Wevers Th. 156.

Meeswyck, 2. — Snellings N. 153; Stalmans Th. 62.

Neerhaeren, 1. — Frissen W. 79.

Opgrimby, 8. — Bollen J. 168; Engels H. 60; Helofs Th. 74; Janssen F. 67; Vanderhal-len J. 152; Vaederhallen F. 77; Vanderhallen L. 157; Zoegers E. 107.

Reckheim, 6. — Claes H. 166; Colley H. 128; Franssen J. 149; Gerets L. 104; Paulussen G. 94; Sck F. 73.

Stockheim, 27. — Bergs J. 62; Bernard F. 133; Beugels W. 160; Bocken J. 92; Bocken H. 125; Bocken L. 134; Bouts H. 99; Claessens H. 96; Eversers J. 143; Hofmans H. 139; Lehman J. 171; Laers W. 117; Merken M. 97; Moermans P. 69; Monsieur F. 141; Nouboers H. 111; Op t Eynde C. 154; Op t Eynde J. 112; Peeters H. 116; Peeters L. 169; Reynders G. 145; Savel-koul Th. 170; Schoffelen E. 121; Sleutelings J. 113; Vanholraat H. 159; Venken H. 135.

Uyckhoven, 13. — Beckers M. 86; Bollen H. 100; Bollen L. 123; Bouten F. 103; Driessen C. 140; Ghijsen J. 68; Maesen A. 58; Opsteyn A. 72; Peulen J. 167; Reymersdael E. 162; Ste-vens V. 114; Vanderhaegen J. 158; Welkenhuy-sen J. 98.

Vucht, 8. — Claessens E. 149; Dedroog Th. 84; Coenen H. 66; Drutti M. 89; Hamers L. 119; Linkens J. 129; Nyssen H. 81; Schoonen J. 103.

De Katholieke Associatie

is Zondag ingericht te Uyckhoven (102 leden), te Reckheim (148 leden), te Boorsheim (98 leden) (spreker M. adv. Lambrechts te Uyckhoven), te Opgrim-by (85 leden) (spreker M. Schoolmees-ters, rechter te Mechelen), te Vucht, te Eysden, te Leuth en te Meeswijk.

Te Mechelen bestaat zij sedert een jaar.

Morgen wordt zij ingericht te Lan-kaeken, te Stockheim, te Neerhaeren — dus in heel de maasvallei.

Deze groep werd 50 in 2015 met juffrouw Yvonne Bastings - Opgrimbie

Juffrouw Lisette Stans

Niet erkende weggevoerde 1940: Alfons Cryns op de vlucht

Dit gesprek heeft reeds plaats gehad in 1995. Alfons (06.07.1922) was een rustige vrijgezel die kon genieten van iedere muzieknoot. Hij heeft dan ook zijn accordeon en orgel bespeeld tot de dag dat hij in Genk naar het ziekenhuis moest, waar hij op 13 november 1996 dit aardse leven ruilde voor het eeuwige leven. Ik ben er zeker van dat hij nu samen met zijn broers het engelenkoor begeleidt met mooie muziek, want zondermuziek kon hij niet. Doch deze muziek heeft hem tijdens de oorlog ook in moeilijkheden gebracht. Lees maar!

Mochten er mensen zijn die getwijfeld zouden hebben wie dit artikel geschreven zou kunnen hebben. Dit artikel kwam uit het tijdschrift oud-mechelen jaargang 18 nr 1 geschreven door oud bestuurslid van 't oude grimbiaca Alfons Crijns

Tevens wensen wij de bedevaartstuurgroep van de Sint-Kristoffelbedevaart proficiat met de geslaagde opkomst van meer dan 400 voertuigen tijdens hun jaarlijkse zegening

Foto uit de persoonlijk archief van Guido Vranken bestuurlid 't oude grimbiaca

't oude grimbiaca
Film over Opgrimbie

Datum: maandag 7 september 2015
Tijd: 18:00 tot 22:00

Filmvoorstelling

Heemkundige kring

't oude grimbiaca

Maak kennis met de eerste film opnamens van Opgrimbie. Verschillende jeugdkampen komen aan het bod. Het vertrek naar een jeugdkamp en niet te vergeten de laatste gemeenteraad onder de naam Opgrimbie alvorens deze naar Maasmechelen ging. Een uniek digitaalbeeld van onze parochiegeschiedenis in Opgrimbie.

Inkom: GRATIS

**Lokatie : Wijkcentrum Opgrimbie
Hoekstraat 1
3630 Maasmechelen**

Programma

♦ Scanavond start om
18:00 uur

♦ Film start om 19:00
uur.

♦ Afsluiten scanavond
22:00

**Heemkundige kring
't oude grimbiaca
Schoolstraat 17
3630 Maasmechelen**

Weg en weer

Er was eens... een jonge Grimbedenaar die heel moeilijk onder het dak van de strikt persoonlijke woning kon blijven. Dat begon tijdens een zomerse vakantie waarin ook de prepuberale levensfase van de knaap het voor het zeggen begon te krijgen. Eerst drie nachten slapen, dan wakker worden, dacht hij. Na het middageten reed hij op de fiets weg van 'den hook'. De ontdekking van de dag werd de sluis van Neerharen. Iets later raakte hij over de Duivelsberg, passeerde Heiwyck en de kerk van Zutendaal om nog later doorheen Munsterbilzen te rouleren en om met een zekere graad van verbazing vast te stellen dat het stadje Bilzen een stadhuis bezat.

Enkele jaren later liet onze teenager het normale dagonderwijs achter zich. Weg van die te vervloeken omgevingen, was het motto. Weg van die opdringerigheid en de bekrompen klefheid. Een paar jaar aan de Gemeentelijke Muziekacademie bracht hem samen met een paar andere achttienjarige Maaslandse jongeren in het Brusselse Conservatorium. Daar moesten ze voor het eerst naartoe op maandag 4 oktober 1971. Per bus naar Lanaken. Vertrek om vijf uur zesenvoertig nota bene. Een andere bus naar Hasselt. Dan de trein op richting hoofdstad. Net in het weekend voor deze datum speelde Philomène van de Zenger zich accordeongewijs in het Guinness Book of Records.

De hoofdstad werd in dat academiejaar nooit de warme jas die Johan Verminnen een tijd later ging bezingen. Er werd besloten de Antwerpse lucht te gaan opsnuiven. Aan het Koninklijk Vlaams MuziekConservatorium werd er qua mentaliteit uit een geheel ander vaatje getapt. Iets verderop, in de *Claxon*, eveneens.

Er moest muziek gespeeld worden. In een Luikse jazzclub had men een trombonist nodig. Wekelijks ging dat op donderdagavond in de toenmalige Corolla naar het centrum van de Vurige Stede. Als er de dag daarna gewerkt moest worden in de onderwijsjob, kon dat aardig tegenvallen. Problemen met een opkomende keelpijn, die er in werkelijkheid niet was, kon een excuus zijn.

Een grote wens van de inmiddels min of meer volwassen geworden hoofdfiguur in dit stuk was altijd voet op Engelse bodem zetten. Dat lukte in 1998 voor het eerst. Dankzij de Eurostar. Liever onder dan op het water. 2000 en 2002 volgden. Dat Engels ontbijt beviel de man namelijk best goed. En dirigeren in de St Paul's Cathedral was telkens een wonderlijk gebeuren. Aan het einde van hun Europese tour, die jaren na elkaar aanving in Grimbede, speelden die muzikanten-studenten van de United States Colleague Wind Bands and Chorus daar op de top van hun kunnen.

Vijfduizend vijfhonderd kilometer van hier. Zomer 1999. Drie weken doorheen de regio New England USA. In de staten Massachusetts, New Hampshire, Vermont, Rhode Island, Maine gingen er behoorlijk wat deuren open.

En in Connecticut, waar we in een reusachtig groot Casino terechtkwamen werd er op de Blackjack van 15 Dollar 90 Dollar gemaakt. Beginnersgeluk, zei de vrouwelijke croupier.

Jamsessies in een Oostendse jazzkelder. De toetsen van de piano hebben het geweten. Idem in een club te Valenciennes, Noord-Frankrijk,

Het schrijven van literaire epistels bracht onze man op podia in Antwerpen, Gent, Brugge, Londerzeel en vooral in Dendermonde en het land van de Durme.

Maar een mens blijft niet rondhossen. In Grimbede blijven is ook leuk. Achter het 'weg en weer' is er grotendeels een punt gezet. Onze man verzint sinds jaren wat zinnen, alinea's, die als het even meezit een boek worden en begeeft zich tussendoor aan het bereiden van de dagelijkse kost. Zonder de hulp van Piet of Jeroen.

© Jean Dexters

